

Miljøverndepartementet
Pb. 8013 Dep
0030 Oslo

Vår ref.:

301.03-123.3.1

Deres ref.:

Dato:

01.12.03

Høringsinnspill – NOU 2003:14 : Bedre kommunal og regional planlegging

Den Norske Turistforening (DNT) viser til brev fra Miljøverndepartementet (MD) datert 20.05.03 angående høring av NOU 2003:14 Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven. Etter DNTs vurdering er dette hovedutfordringen ved lovendringen:

Sikre at den nye plan- og bygningsloven (PBL) blir en velegnet naturforvaltningslov som ivaretar friluftsliv og naturens mangfold

- Viktig at lovforslaget blir behandlet samlet i Stortinget; ikke stykkevis og fragmentert
- PBL blir den viktigste loven for arealforvaltning, friluftsliv og biologisk mangfold
- Viktig med langsiktighet i planene: 30–40 årsperspektiv – lengre bindingstid
- PBL en sentral arena for å demme opp mot sum-effekten av ulike sektoraktiviteter Viktig med regionalt juridisk forpliktende arealplaner Viktig med differensiert flerbruk i LRNF: arealformål + hemsynssooner gir muligheter
- Arealforbruket må begrenses – ”ikke-bruk” også en fullverdig arealdisponering
- Nasjonale verdier og interesser må følges opp i lokale planer – vern av strandsona
- Større planlojalitet – færre dispensasjoner
- Viktig med ”knagger” i loven som muliggjør presiserende forskrifter i etterkant
- Politisk vilje på alle nivå er en forutsetning for å ta lovens muligheter i bruk

Generelle kommentarer

Lovforslaget er en helhetlig revisjon av plandelen i plan- og bygningsloven (PBL). Alle forslagene til Planlovutvalget må sees i sammenheng. Det er ut fra vår vurdering stor enighet om forslagene, og tilbakemeldingene fra første delutredning støtter opp om hovedgrepene i lovforslaget.

Det er behov for mer kapasitet og kompetanse for å sikre miljø og friluftsliv i planprosesser hos MD, miljødirektoratene, fylker og kommuner. Miljøvernministeren må ta ansvar og gå i bresjen!

Det er viktig med like ”spilleregler” for alle kommunene. Det er greit å godta begrensninger dersom nabokommunene får de samme rammene. Det må lønne seg å ha gode og oppdaterte planer (jfr. f.eks. regionale planer § 6-6).

Det er behov for klarere statlige styringssignaler i arealforvaltningen for å ivareta fellesgoder som arealer for friluftsliv og biologisk mangfold.

Det er viktig med planlojalitet. Antall dispensasjoner fra planer som har vært gjenstand for bred medvirkning må reduseres (jfr. rettsvirkning § 9-6 og virkning av fylkesplaner § 6-3).

Det er særlig viktig å sikre klageadgang for interesseorganisasjoner og enkeltpersoner i forhold/saker som berører allmenne interesser og fellesgoder (*viser for øvrig til vårt høringssvar fra september 2003*).

Kommentarer til de enkelte lovparagrafene

§ 1-1 - Formål

DNT støtter det vide formålet med vekt på bærekraft, folkehelse, vern av natur- og kulturmiljø, oppvekstvilkår, langsiktighet (fremtidige generasjoner) mm. Disse gode formålene blir viktig for praktiseringen av lovens mer detaljerte og spesifikke paragrafer.

§ 1-2 – Saklig virkeområde

DNT støtter at virkeområdet inkluderer: ”..planlegging for forvaltning av arealer og andre fysiske ressurser...”. Dette legger til rette for en mer naturforvaltningsorientert lov.

§ 1-3 – Geografisk virkeområde

DNT mener det er viktig at lovens geografiske virkeområde går ut til 1 nautisk mil utenfor grunnlinjen. I prinsippet bør loven kunne anvendes lenger ut, og for EUs habitatdirektiv er grensen satt til 4 nautiske mil. En slik utvidelse bør vurderes for PBL.

§ 1-4 – Verdier og retningslinjer for planlegging

Denne paragrafen er et viktig supplement til formålsparagrafen. Her vil politikere og organisasjoner kunne finne inspirasjon og veiledning for å ta PBL i bruk som ”verktøy” for å løse ulike samfunnsoppgaver og -behov. I 6. og 7. ledd om nasjonale verdier og på hvilket nivå beslutninger skal tas, vil DNT presisere at det er svært viktig å identifisere de ulike plannivåenes handlingsrom. Det er viktig med klarere definering av hvilke oppgaver som bør løses på overordnet nivå (stat/regionalt), f.eks. marka-områder og sammenhengende naturområder som går på tvers av kommunegrenser. Som et eksempel viser vi til Ås kommune i Akershus. Der er 9 av 11 sammenhengende utmarksområder over 2 km² delt av kommunegrenser.

§ 1-6 – Ansvar for planlegging

DNT støtter at kompetansekravet overfor Fylkeskommunen mhp. plankompetanse videreføres (2. ledd, siste punktum): ”Fylkeskommunen skal veilede og bistå kommunene i deres planleggingsarbeid etter loven”. På den måten kan kommuner og andre søke råd og veiledning, og fylkeskommunen også får en service-funksjon.

§ 1-7 - Medvirkning

DNT vil understreke at det er viktig at kommunen har en plikt til aktivt å involvere/innhente kunnskap/synspunkter fra ideelle lag og foreninger. Dette kommer godt til uttrykk i lovteksten ”...dialog med organiserte og uorganiserte interesser.”, og vi støtter lovforlaget. Men hvordan denne dialogen kan gjennomføres bør omtales i motivene, og gode eksempler bør nevnes kort. Det blir viktig at lovforslaget blir fulgt opp når loven trer i kraft.

§ 1-8 - Planprogram

Opplegg for medvirkning bør omtales i planprogrammet. Nærmere bestemmelser for hvordan medvirkningen skal foregå bør komme fram gjennom egne forskrifter og gode eksempelsamlinger (*viser for øvrig til vårt høringssvar fra september 2003*).

§ 1-9 - Konsekvensutredning

Konsekvensutredning (KU) av arealdelplaner er viktig for å kunne ivareta naturvern og friluftsliv på et kommunalt overordnet nivå. Fagutredningene blir viktige grunnlagsdokumenter for arealforvaltningen. Politikerne må også begrunne avvik fra anbefalingene i KUen (*viser for øvrig til vårt hørings svar fra september 2003*).

§ 1-10 – Sårbarhet og risikoanalyse

Miljørevisjon av planer bør også forankres i en av lovparagrafene.

§ 1-13 - Forbud mot bygging mv. i 100-metersbeltet langs sjøen

Strandsona er et svært viktig leveområde for mange arter, og en viktig sone for utøvelse av mange former for friluftsliv gjennom hele året. Som det framgår av NOUen og ulike fagrapporter er det et betydelig utbyggingspress i denne sona. Selv i deler av landet med lite bebyggelse er det stort press på arealer som har interesse for allmennheten i form av bading, fiske, tur mm. Således er egnede arealer for allmennheten langs strandsona et knapphetsgode over hele landet. Det er derfor svært viktig å styrke lovverket for å sikre allmennhetens interesser og allemannsrettene i strandsonen. Dette er arealer av nasjonal verdi (jfr. mange turistmål som folk kommer langvegsfra for å oppleve) som trenger aktiv arealforvaltning for å hindre nybygging. 100-metersforbudet må strammes inn!

DNT støtter omtalen i siste avsnitt i tekstens kap. 5.6 s. 131:

”Større anlegg og utbygginger, boliger, fritidhus m.v. kan altså bare oppføres i 100-metersbeltet på grunnlag av områdeplan eller detaljplan. Utvalget vil understreke at også for slike planer bør hovedregelen være at bygging så vidt mulig bør unngås i 100-metersbeltet. Utvalget forutsetter at de miljømessige og andre allmenne hensynene som begrunner forbudet, vil bli grundig vurdert i forbindelse med arbeidet med slike planer.”

Bak denne formuleringen står et samlet utvalg, og formuleringene i 5.6 kan med fordel integreres i lovtekst og motiver. DNT støtter derfor forslag til supplering av lovteksten fra Bugge, Evensen og Saglie. Dette forslaget får fram intensjonene med forbudet, og at selv om man har en plan så må de miljømessige og andre allmenne hensynene være i varetatt.

For å ivareta friluftslivsinteressene bør det i plansaker innenfor 100 m-beltet være et krav om kartlegging av ferdselsveger og –stier. Videre må disse traseene ivaretas enten ved å sikre retten til ferdsel langs dem eller finne andre alternative løsninger dersom de omdisponeres.

2-5, 2. ledd

Det bør åpnes for at frivillige organisasjoner kan delta i planforum.

§ 3-1

I motivene til 4. eller 5. ledd bør ulike kartleggingstema nevnes. Kommunene skal nå kartlegge det biologiske mangfoldet. Det er også diskutert andre tema for nasjonale kartleggingsprogram, f.eks. kartlegging og verdsetting av friluftslivsområder. Dette vil både være et viktig grunnlag ved konsekvensutredningene og for utarbeiding av hensynsoner. Medvirkningsprosessen vil også kunne bli enklere for organisasjoner og andre når en rekke slike tema er tilgjengelig før/under høringsprosessen.

Kap 4 – Nasjonale hensyn og oppgaver i planleggingen

DNT støtter at statlige planretningslinjer (tidl. rikspolitiske retningslinjer – RPR) nå blir tydeligere og mer forpliktende for all planlegging og virksomhet.

Forslagene om mer forpliktende statlige føringer gjennom SPR og SPB (tidligere RPR og RPB) støttes. Det er særlig de "svake" allmenne interessene som trenger styrkede retningslinjer i forhold til planleggingen, f.eks. biologisk mangfold, bevaring og forvaltning av friluftslivsområder. Det er viktig at disse blir operasjonaliserbare både i regional og kommunal planlegging.

§ 6-6 - Fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning (juridisk bindende)

DNT støtter forslaget om fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning. Det vil være hensiktsmessig å kunne binde arealbruken på regionalt nivå for å gi klare føringer overfor kommunene. På den måten kan gode helhetsgrep mht. arealforvaltning sikres på tvers av kommunegrensene. Dette er viktig for tema som jordvern, friluftsliv og naturvern.

Brukt på rett måte kan en slik plan også være med på å avlaste kommuner med begrenset plankapasitet og kompetanse. Arealdelen for enkelte områder kan avklares gjennom fylkesdelplan, og kommunene kan konsentrere seg mer om konkrete utbyggingsprosjekter ved å gå direkte på områdeplan/detaljplan. Denne fylkesdelplanen kan således virke effektiviserende.

DNT mener frykten for "overkommune-spøkelset" er overdrevet, og med statlig godkjenning av disse planene vil kommunenes interesser kunne ivaretas. Det blir viktig at MD både er aktive og rausere med godkjenningene av disse fylkesdelplanene.

Kap. 7 – Interkommunalt plansamarbeid

DNT støtter forslaget om klarere "spilleregler" for interkommunalt plansamarbeid som sikrer framdrift og planvedtak. Dette er et viktig tilskudd til den regionale planleggingen, og som muliggjør at viktige tema som friluftsliv og naturvern blir vurdert utover den enkelte kommunegrense.

§ 8-1 – Formål

DNT støtter denne paragrafen, og vil spesielt understreke viktigheten av 2. ledd.

§ 9-1 – Innledende bestemmelse (formål med kommuneplan)

DNT vil spesielt fremheve viktigheten av følgende elementer i formålet: Folkehelse, vern av natur- og kulturmiljø, friluftsliv, samferdsel og energiforsyning.

§ 9-3 - Langsiktig arealstrategi

DNT støtter forslaget om den langsiktige arealstrategien med en tidshorisont på 40-60 år.

§ 9-5, 3. ledd – Hovedtrekk...arealdelen

Det kommer til uttrykk i NOUen at områdeplan kan parallellbehandles med arealdelen (bl.a. for å sikre grundigere prosess med grunneiere og andre berørte), og at detaljplan og rammetillatelse hører sammen. Det virker derfor ulogisk at arealdel og detaljplan kan parallellbehandles. Det bryter med prinsippet om at detaljplaner skal bygge på overordnede planer.

§ 9-6 – Rettsvirkning

DNT vil understreke behovet for planlojalitet, dvs. ikke dispensasjon fra plan, men tiltakshaver må vente til ny rullering slik at enkeltprosjekt kan ses i en større sammenheng/helhet.

§ 9-7, 1 – Areal for bebyggelse og anlegg

DNT vil fremheve viktigheten av at gang- og sykkelveg nevnes i motivene under samferdsel.

Vi ser det som viktig at energiforsyning (i vid forstand) nevnes i motivene under teknisk infrastruktur.

DNT støtter at .."grønnstruktur og grøntområder i tilknytning til byggeareal" er med. Dette er viktig for å kunne sikre grønne verdier i byggesonen uten å måtte gå gjennom en omfattende områdeplan. Det er viktig at eksisterende grønnstruktur/grøntområde legges inn som en synlig grønn struktur på arealdelen under § 9-7, 1 areal for bebyggelse og anlegg og at disse arealene ikke blir innlemmet i markeringen av en felles "gul" byggesone hvor det "grønne" forsvinner.

§ 9-7, 2 – Areal for omforming og fornyelse

Økt arealeffektivitet i de allerede utbygde områdene vil spare viktige grønne områder. PBL må utvikles fra en nybyggerlov til en helhetlig arealforvaltningslov. DNT støtter det nye arealbruksformålet omforming og fornyelse.

I motivene bør det gis en kort referanse til at en av hensiktene med dette formålet også er å redusere presset på ubebygde arealer (både jordbruksområder og utmark), for på den måten å sikre en mer permanent byggegrense mot marka eller sikre den interne grønnstrukturen i byggesona.

Videre bør muligheten for å stille krav til energiløsninger nevnes spesielt (er nevnt i motivene under 2) areal for omforming og fornyelse, 3. avsnitt).

§ 9-7, 3 - LRNF

Mandatet og intensjonen i utvalgets forslag er å sidestille L/R og N/F i den nye loven, og gjennom bestemmelser kunne vektlegge hensynene til natur (N) og friluftsliv (F). Innledningsvis i motivene til 9-7 bør det derfor komme klart fram at bestemmelser og hensynsoner kan gi føringer/begrensninger på muligheten for å gjennomføre ulike bygge- og anleggstiltak som i utgangspunktet er i samsvar med LRNF-formålet. Hvis ikke vil denne lovrevisjonen fortone seg som en ytterligere styrking av hensynet til landbruk og annen utbygging/næring i forhold til friluftsliv og naturvern.

I motivene til 9-7, 3 b) vil DNT presisere at vi ikke støtter en liberalisering av spredt boligbygging. Det er mange hensyn som taler for en samlokalisering av nye bygg også på landsbygda: sikre grunnlaget for skoler, bussruter, redusere/minimere transportbehovet mm. Dette påvirker både energibruk og forurensningsproblematikk, og bidrar generelt til miljøvennlige og helhetlige utbyggingsstrukturer. Å etablere utflytende utbyggingsstrukturer er ikke noe som bare angår områdene der dette skjer. Nærliggende tettsteder og byer, arbeidsplasser, skoler, servicesentra osv. skal betjene og ta imot trafikken fra de spredtbygde områdene, og mer spredt boligbygging vil hindre en positiv vridning av utviklingen og mulighetene til å oppnå bedre service-nivå for befolkningen m.m..

§ 9-7, 4.sjø og vassdrag

Kobling av strandsone og areal for sjø og vassdrag er et viktig grep som DNT støtter. Denne koblingen mellom land og vann sikrer de store verdiene strandsona har for biologisk mangfold og friluftsliv.

DNT støtter også mulighetene for å kunne gi bestemmelser til denne arealkategorien, samt forslaget om den tredimensjonale tilnærmingen med vannoverflate, vannsøyle og bunn.

Vi støtter også forslaget om å videreføre underformålene (havbruk erstatter akvakultur), og med presiseringen ” hver for seg, eller i kombinasjon”.

DNT mener også at det må komme klarere fram at man kan splitte opp i enkeltformål i sjø, noe det ikke er anledning til i LRNF, f.eks. område bare for friluftsliv.

§ 9-8 - Hensynssoner

Hensynssoner sammen med arealbruksformål er viktig for en mer presis planlegging og kunnskapsbasert forvaltning av arealer. DNT støtter derfor forslaget om hensynssoner. Dette er også et viktig grep for å utvikle PBL som et egnet verktøy for sektormyndigheter med egne særlover som bør samordnes i PBL.

§ 9-8, 1. punkt

DNT støtter dette punktet som en mulighet for sektormyndighetene til å synliggjøre viktige tema og hensyn i arealdelen. Her bør verneverdiene klarere fram, f.eks. støyfrie områder, forurensning, verneområder ol.

§ 9-8, 2. punkt

I dette punktet er formålet å sikre miljø- og samfunnsmessig gode helhetsløsninger. Dette er en viktig presisering DNT støtter. Her vil det være nyttig med eksempler: større område som skal ha fjern-/nærvarme, krav om kollektivløsning mm.

§ 9-8, 3. punkt

I motivene bør de ulike hensyn som kan ivaretas konkretiseres: nærturområder, markaområder, viktige leveområder for enkelte planter og dyr, generell sone med hensyn til det biologiske mangfoldet mm. Det er viktig at vi i motivene eksemplifiserer slik at hensynsonene faktisk blir tatt i bruk sammen med arealformålene når loven trer i kraft.

I motivene bør begrepet ”ferdsel” utdypes (jfr. ferdsel og friluftsliv som er to ulike formål i 9-7, 4 areal for bruk og vern av sjø og vassdrag). Med ferdsel her menes ferdsel i vid forstand, og det er den motoriserte ferdselen (barmark, scooter, luftfart, vinterbrøyting mv.) det er viktig å sikre et hjemmelsgrunnlag for å regulere. Ferdsel som knytter seg til det enkle og tradisjonelle friluftslivet reguleres gjennom friluftslivloven, og det er svært få tilfeller med behov for regulering. Grunnen er at friluftslivet er regulert i forhold til landbruk gjennom bl.a. forbud mot ferdsel på innmark i barmarkssesongen, i plantefelt og på beite i utmarka. Vernet av allemannsretten er av privatrettslig art. Denne retten står meget sterkt, og selv i nasjonalparker og større verneområder blir det fra øverste miljømyndighet presisert at det skal svært mye til før man griper inn og legger begrensninger på allmennhetens ferdselsretter. I slike tilfeller stilles det store krav til dokumentasjon av skadelige effekter av ferdselen.

§ 9-8, 4. punkt

DNT støtter dette punktet for å få en fornuftig utbygging, der målet er de optimale løsningene på tvers av eiendoms grensene. Et eksempel er en hytteutbygging der en av grunneierne får mesteparten av hyttene, mens en annen bidrar med turområde og en tredje med viktige nøkkelbiotoper for planter og dyr. På den måten kan ulike interesser varetas, og en god flerbruk oppnås samtidig som alle grunneierne får en del av utbyggingsinntektene (jfr. jordskiftedomstolen).

§ 9-9 – Retningslinjer og bestemmelser i arealdelen

Her er grunnlaget (hjemmelen) for hvordan arealformål og hensynssoner virker juridisk (hva som er lov eller ei mht. aktivitet og tiltak). Det er således svært viktig at denne paragrafen sikrer muligheter for å ivareta miljø, natur og friluftsliv.

DNT støtter den generelle delen av paragrafen, og vil fremheve elementer som gir muligheter til å:

- "...stille krav til saksbehandling, herunder undersøkelser."
- "...fastsette mål for miljøkvalitet."
- "...fastsette funksjonskrav for utbygging av et areal".
- "...gi forbud eller påbud om nærmere angitte løsninger for...energiløsning"

Vi vil presisere og forutsette at disse elementene utformes på en slik måte at de blir egnet for å sikre miljø, natur og friluftsliv.

§ 9-9, 1)

DNT støtter siste setning, " Det kan også gis bestemmelser av hensyn til bevaring av eksisterende bygninger og bygningsmiljøer og grønnstruktur..", for å kunne bevare grønnstrukturen i byggesona.

Det er flere eksempler på at utbygginger har blokkert/avskåret gamle stitraseer, og at hensyn til allmennhetens framkommelighet ikke har vært ivaretatt gjennom plan. I motivene bør det derfor omtales at kommunen kan og bør stille krav til utbygger om å sikre allmenn ferdsel i form av stitraseer, gangveger, passeringpunkter (klopper, bruer, underganger ol) mm. og at dette både kan løses gjennom plan og eller rekkefølgebestemmelse.

§ 9-9, 3)

Hovedregelen i LRNF-områdene vil trolig fortsatt være generelt flerbruk, men i enkelte områder er behov for en nyansering og spesifisering av flerbruken (eks. by- og tettstedsnære markaområder, spesielle nøkkelbiotoper). Med utgangspunkt i stortingsmeldingene om friluftsliv og folkehelse bør det komme klarere fram i lovtekst og motiver at friluftsliv skal kunne prioriteres i LRNF. Tilsvarende bør stortingsmelding om biologisk mangfold legge føringer for hvordan naturvern hensyn ivaretas i PBL. Erfaringene fra Levende skog viser at det er mulig med gode flerbruksløsninger, og PBL bør utvikles til et egnet verktøy for på mer formelt vis å utvikle et skogbruk basert på flerbruksprinsipper i forhold til friluftsliv og biologisk mangfold. PBLs mer åpne og involverende prosess er også i tråd med demokratiprinsippet. I tillegg stiller miljøinformasjonsloven krav om tilgjengelighet og åpenhet, og i forhold til skogbruksplanlegging vil PBL kunne ivareta dette. Innføring av hensynsoner og utvidet adgang til å gi bestemmelser vil kunne ivareta behovet for en differensiert flerbruk i LRNF-områdene.

Det må komme klarere fram at planlegging av skogsbilveger skal skje etter PBL.

Av andre føringer bør det kunne gis bestemmelser som regulerer flatestørrelse, forbud mot vegbygging, driftsform ol.

§ 9-9, 4)

DNT mener at det i lovteksten er viktig å få fram "bruk og / eller vern", slik at det kommer klart fram at "bare" vern også går an.

Vi mener videre at koblingen til byggeforbudet i strandsonen må tydeliggjøres.

DNT har også registrert et økende press i strandsona i ferskvann, og denne sonen har mange av de samme kvalitetene og verdiene som i sjøen. Vi mener derfor tiden nå er moden for en mer restriktiv holdning til tiltak i og langs vassdrag. Lovverket bør også reflektere dette, og

styrkes på dette området. DNT foreslår en tilsvarende lovhjemmel som i 1-13 for ferskvann, og med en grense på 50 meter dersom ikke annet er fastsatt i plan.

§ 9-10 – Lengre bindingstid

Vi ser behov for mer langsiktige planer for at PBL skal kunne erstatte ulike sektorlover. DNT støtter forslaget om juridisk binding utover 4 år (eks. 20 år) for å sikre viktige grøntdrag og naturområder for friluftsliv og biologisk mangfold.

Et slikt lovforslag kan være med på å etablere en markagrense med lengre bindingstid fastsatt i arealdelen. Her må MD bli ”rause” i oppfølgingen!

I diskusjonen om et kommunestyre kan binde arealbruken i forhold til et kommende kommunestyre (dvs. utover 4 år), er det jo et paradoks at så fort et kommunestyre vedtar nedbygging av f.eks. dyrka mark vil jo det hindre framtidige kommunestyre i å prioritere fortsatt jordbruksdrift på disse arealene. Dersom et kommunestyre vil sikre dyrka mark eller turområder mot utbygging vil dette for mange utbyggere fortone seg som potensielle utbyggingsområder, og grunnlag for en omkamp... Dette viser behovet for en hjemmel som sikrer lengre bindingstid for deler av kommuneplanens arealdel.

§ 10-4 – Vedtak av kommuneplan

DNT støtter denne paragrafen, og vil understreke siste punktum i 1. ledd.

§ 10-5 – Innsigelse og vedtak av departementet

DNT støtter denne paragrafen, og spesielt viktigheten av 3. ledd.

§ 11-3

DNT støtter denne paragrafen, og vil understreke behovet for nyansene i pkt. 3. om LRNF.

§ 11-5 – Bestemmelser i områdeplan

Her er det mange gode muligheter for miljø, natur og friluftsliv. DNT støtter opp om lovhjemlene i denne paragrafen.

Del V Særlige planleggingsoppgaver

DNT støtter forslagene i del V om samordnet areal- og transportplanlegging kap. 13), kystsonerplanlegging (kap. 14), samordnet vannplanlegging (kap. 15) og planlegging for større sammenhengende natur- og friluftsområder mm (kap. 16).

§ 18 – ”Om utbyggingsavtaler”

DNT vil understreke at det er viktig at utbyggingsavtaler ikke hindrer åpne prosesser i PBL. Vi støtter derfor regler som integrerer utbyggingsavtaler i den øvrige planprosessen. Det er viktig at planen kommer først, og utbyggingsavtalen blir midlet for å nå målet (planen).

§ 18-1, 2. ledd – vilkår om ytelser i tillatelse til utbygging

DNT mener at det her bør være en referanse både til § 1-9 og § 17-2 ift. KU og avbøtende tiltak. Det er flere eksempler på at utbygginger har blokkert/avskåret gamle stitraseer, og som ikke er blitt erstattet. I motivene bør det derfor omtales at kommunen kan og bør stille krav til utbygger om å sikre allmenn ferdsel i form av stitraseer, gangveger, passeringspunkter (klopper, bruer, underganger ol) mm.

§ 19-1 – Disp. fra byggeforbudet etter § 1-13, plankrav og plan

DNT mener at det er behov for innskjerping av dagens praksis. Det er viktig å presisere hva som må ligge til grunn for at en dispensasjon blir innvilget. Presiseringen i 2. ledd

(byggeforbudet i 100 m-beltet i strandsonene) bør være en tydeliggjøring. Vi vil også her vise til kravet om planlojalitet.

§ 19-2 – Midlertidig forbud mot deling og byggearbeid

DNT støtter denne paragrafen som en viktig "sikkerhetsventil" eller "pusteromsbestemmelse" for kommunen slik at man får betenkningstid og ny plan for gjennomføring av tiltak. Det bør være mulig for organisasjoner mv å kreve bruk av denne paragrafen dersom tiltak er i strid med viktige nasjonale miljømål for natur, miljø eller friluftsliv.

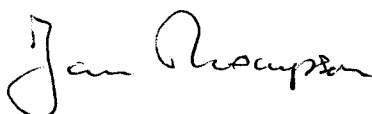
Kap. 20 – Overgangsbestemmelser og endringer i andre lover

Det er viktig at PBL både på regionalt og lokalt nivå legger de overordnede føringene i forhold til de sektorvise næringslovene. Dette er en forutsetning for å kunne avveie rene næringsinteresser opp mot allmennhetens fellesgoder som lekeareal, parker, nærturområder, grøntdrag mm. Miljøansvaret må i denne sammenhengen overordnes de sektorvise næringslovene.

I kjølvannet av Planlovutvalgets revisjon av PBL jobber Landbruksdepartementet med en ny skogbrukslov. Det er i den forbindelse svært viktig at de endringene som nå gjøres i PBL setter klare rammer for utformingen av skogbruksloven. Skal man sikre en helhetlig og bærekraftig forvaltning av LRNF-områdene må næringslovene i større grad enn nå ta hånd om driftstekniske detaljer, mens PBL er den overordnede arealavveiningsloven.

Det er svært viktig for DNT at endringer i annet lovverk ikke må redusere muligheten for å ivareta viktige natur- og friluftslivsinteresser. En ny PBL må føre til gjensidige koblinger som styrker disse interessene, og følgelig være med på å demme opp mot f.eks. en ytterligere liberalisering av motorferdselloven

Med vennlig hilsen

Jan Thompson
generalsekretær

Torfinn Evensen
fagsjef, naturforvaltning